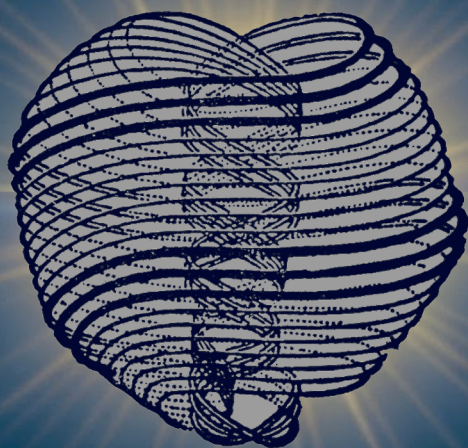

ONOMATOPEJA IDEJA

DUHOVNA ORTOPEDIJA

DOKAZ POREKLA UNIVERZUMA

**KNJIGA NULTA
"KOSMOGONIJA"**

DŽEPNA KOSMOGONIJA ZA SAVREMENOG PRETČOVEKA

„DUHOVNA ORTOPEDIJA” po prvi put u poznatoj istoriji ljudske misli objavljuje SAMODOKAZIVI ZAKON koji je UZROK nužnog ispoljenja UNIVERZUMA!

Jedan prost logički dokaz koji smo svi učili u višim razredima osnovne škole proglašen je za „iracionalnu pojavu” jer nije prepoznat kao UZROK pojavnog sveta, to jest kao ZAKON STVORITELJ!

Iako je UZROK postojanja UNIVERZUMA „uvredljivo” jednostavan, razlog izostanka ovog uvida jesu dve osnovne, a nedostajuće LOGIČKE PREMISE usled čijeg izuzeća je ona „logika kojom se misli” u nemoći da iznađe LOGIKU KOJA OMOGUĆAVA MIŠLJENJE, to jest ZAKON po kojem sama JESTE I BIVA!

Bez poznavanja ZAKONA po kojem sve jeste i biva, ljudski RAZUM nije sposoban da se izbavi iz kontradiktornosti, to jest stanja opažanja koje zovemo „PARADOKS”, ili svejedno „APSURD”, a koje je obeležje suštinski umanjene sposobnosti rasuđivanja, odnosno jeste stanje opažanja koje nije zasnovano na OBJEKTIVNOJ STVARNOSTI!

NE POSTOJI, NITI MOŽE POSTOJATI išta važnije za život, misao i delo bića sposobnog za apstraktno mišljenje od poznavanja UZROKA svog i svekolikog postojanja, to jest od poznavanja motorike korenske logičke petlje po kojoj sve jeste, biva i zbiva se!

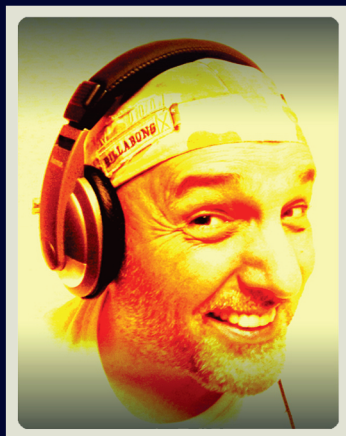
Jedini način za smisaoni saobraćaj među mnoštvom uslovljen je poznavanjem ZAKONA STVORITELJA, to jest uslovljen je mentalnom saobraznošću svake individualne duše ovom PRIRODNOM JEDNOUMLJU, a koje je jedini zajednički jezik svih pojava sposobnih za apstraktno mišljenje!

Tako je jedino suštinsko isceljenje — mentalno isceljenje!

Bez poznavanja LOGIKE KOJA OMOGUĆAVA MIŠLJENJE — „logika kojom se misli” apsolutno je odsečena od spoznaje svoje suštine!

Odgovor na večno pitanje ZAŠTO PRE NEŠTO, A NE NIŠTA, to jest uvid u načinstvo kojim je bestelesni ZAKON, odnosno ono što je apstraktno — nužno ispoljeno kao konkretno, oslobađa svakog onog ko je sposoban za apstraktno mišljenje od uticaja parazitskih „autoriteta” predcivilizacijskog društva, jer se nema u šta verovati kad se prosto može znati!

VOJISLAV VOJA VIJATOV

„DUHOVNA ORTOPEDIJA“

DOKAZ POREKLA UNIVERZUMA

KNJIGA NULTA
„KOSMOGONIJA“

DŽEPNA KOSMOGONIJA ZA SAVREMENOG PRETČOVEKA

**© OVAJ SADRŽAJ SE NE SME KOPIRATI, UMNOŽAVATI, NITI DISTRIBUIRATI BEZ
PISANE SAGLASNOSTI AUTORA**

**® AUTOR ZADRŽAVA PRAVO NAUČNOG PRVENSTVA ZA OTKRIĆE I DOKAZ
„ZAKONA NESAMERLJIVOSTI“ KAO UZROKA UNIVERZUMA**

VIJATOV VOJISLAV

(PRVO IZDANJE)

„DUHOVNA ORTOPEDIJA“

posvećena je mojim drugarima i drugaricama – plemenitoj deci
„Veličanstvene Čarolije“ koja su sačuvala i primenila iskreno zajedničarenje
u duhu večne sprdačine „rugajući“ se propadljivom Životu
osmehom kojem se i Nebesa dive!

POKROVITELJI PRVOG IZDANJA PO AZBUČNOM REDU:

DOVIJANIĆ MIHAILO

DRAKULIĆ SAVA

MARINKOVIĆ ZORAN

MARKOVIĆ NIKOLA

MELENTIJEVIĆ VLADIMIR – ZAPLET

MILANOVIĆ ALEKSANDAR – KOBAC

PUŠIĆ ANTONIJE – RAMBO AMADEUS

ŠAJINOVIĆ SRBOLJUB

ŠAVIKIN ALEKSANDAR – ŠAVA

VETAR

Ja sam vetar, dižem prah,
zar vas nije, deco, strah?!

Sad sam dete ko i vi,
pa ćarlijam kojegdi;
sad sam vihor, momče holo,
igram kolo naokolo,
sad vam cičim kao guja,
sad sam vetrić, sad oluja.
Zatvorite prozor, vrata
da vas vetar ne zamlata!

Ja sam vetar, dižem prah,
zar vas nije, deco, strah?!

JOVAN JOVANOVIĆ ZMAJ

Učenje bez razmišljanja je beskorisno!
Razmišljanje bez učenja je opasno!

KONFUČIJE

Muka je velika neukog privesti pameti,
al' pametnog raspametiti
– to i MUDROST pametnom prepušta!

ONOMATOPEJA IDEJA

Delo ne može suzbiti neznanje, jer mu nije suprotno!
Samo znanje uništava neznanje!

ADI ŠANKARA

(!) OBAVEZNI UVOD:

UMESTO „ŠNIRA” KNJIGE	9
OSNOVNA TVRDNJA (ZAŠTO „NEŠTO”, A NE „NIŠTA”?!)	15
ŠTA JE TO „KONTRAST”?!	23

SADRŽAJ:

ZAKLJUČAK	29
ŠTA JE TO „ISTINA”?!	47
ŠTA JE TO „ZAKON”?!	49
„NAOPAKO MIŠLJENJE”	51
ŠTA JE TO „SMAK SVETA”?!	55
ŠTA JE TO „NULA” (0) ?!	57
PROSTA NAUKA O „KRSTU”	63
NEDOSTAJUĆE LOGIČKE PREMISE	77
NE POSTOJI IDEALNA POLOVINA	93
OBJAVA ZAKONA STVORITELJA	119
OSNOVE SAMOPOSTVARENJA ZAKONA STVORITELJA	135
APSOLUT KAO „PEVAJUĆI DIJAMANT”	141
ŠTA JE TO „VREME”?!	165

UNIVERZUM POMOĆU „ŠTAPA I KANAPA”	215
ŠTA JE TO „GRAVITACIJA”?!	219
ŠTA JE TO „VID”?!	259
ŠTA JE TO „SMRT”?!	263
PROJEKCIJA ZAKONA STVORITELJA.....	267
KUBIČNO OGLEDALO APSOLUTA	277
UTELOVLJENJE ZAKONA POMOĆU MOZAIČNOG CARSTVA.....	287
ASIMETRIČNA INVERZIJA MOZAIČNIH ORGANIZAMA	291
ŠTA JE TO „SVRŠETAK STVARANJA”?!	299
ŠTA SU TO „TRI ČISTE”?!	305
LEGENDA OSNOVNIH ISTOVETNIH (SINONIMNIH) POJMOVA	309
UPRAVNI JEZIK ZAKONA STVORITELJA.....	313
OBRAZOVANJE CIVILIZACIJE „U SENCI”	333
RASPON STANJA OPAŽANJA UNUTAR APSOLUTA	349
„ONOMATOPEJA IDEJA” I „DUHOVNA ORTOPEDIJA”	355
REZIME DOKAZNOG POSTUPKA.....	357
OBJAŠNJENJE EKSPERIMENTA „DVOSTRUKOG PROREZA”.....	365

(!) OBAVEZNI UVOD:

UMESTO „ŠNIRA” KNJIGE

Pred vama je delo koje po prvi put u poznatoj istoriji ljudske misli **dokazuje i objašnjava jedan jedini fundamentalni zakon postojanja – ZAKON NESAMERLJIVOSTI!**

U Univerzumu postoje „dve logike” – logika kojom se misli i **LOGIKA KOJA OMOGUĆAVA MIŠLJENJE** – TVORAČKA LOGIKA – LOGIKA PROSVETLJENJA!

ZAKON NESAMERLJIVOSTI jeste **LOGIČKI KLUČ** svekolikog postojanja koji otvara vrata OBJEKTIVNE STVARNOSTI – prosto postojana, samodokazuje logička naredba koja ne dozvoljava postojanje UNIFORMNOG NIŠTAVILA!

Ovaj ZAKON nije teorija niti hipoteza, već **neizbežna konstanta stvarnosti**, dosledno prisutna u svakom trenu i trunu objektivne stvarnosti!

Iako po sebi nema ikakva svojstva – prostor je kao kontinuum ČISTE PRAZNINE jednako tako opterećen ZAKONOM NESAMERLJIVOSTI – ZAKONOM ASIMETRIJE – odnosno neizjednačivošću prostornih područja, ili svejedno – unutrašnjom neravnotežom!

Tako ZAKON NESAMERLJIVOSTI – ČISTOJ PRAZNINI nameće kvalitet unutrašnjeg VETRA, ili svejedno PROMAJE – neotklonjive razlike prostornih pritisaka koju zovemo – **ELEKTROMAGNETNI PRITISAK!**

ELEKTROMAGNETNI PRITISAK posledica je proste nesvodljivosti linearnih i ugaonih rastojanja prema onom što bismo hteli nazvati JEDNOM ODREĐENOM PROSTORNOM POZICIJOM, odnosno – upravo iz ovog razloga – nepostojećom TAČKOM!

Tako je jedino moguća povratno spregnuta recirkulacija neizjednačivih prostornih pritisaka koju zovemo – UNIVERZUM ili svejedno VREME – večno preusmeravanje unutrašnje neravnoteže prostornih pritisaka u uzaludnoj težnji za uzajamnim poništenjem, to jest – za nepostojećom smrću!

TAČKA je tek olakšavajuća, no suštinski nevalidna logička proteza kojom je prirodna dinamička ASIMETRIJA PROSTORA umrtvljena na nepostojeću SIMETRIJU, a koja bi da je moguća jednoznačno ukazivala na uzajamno poništenje razlike pritisaka, to jest na neotklonjivost NIŠTAVILA!

Uzimanjem TAČKE za REGULATIVNO NAČELO – „logika kojom se misli” je u samoj svojoj osnovi paradoksalna, odnosno nesaobrazna dinamici NESAMERLJIVOSTI kao LOGICI KOJA OMOGUĆAVA MIŠLJENJE!

Usled proste neizjednačivosti – sva prostorna područja stoje u vidu prelivnih posuda – delimično odeljenih **PUKIM KONTRASTOM** kao **NEMATERIJALNOM** kontaktnom površinom njihovog uzajamnog prijanjanja!

Tako je ova, iako postojana, no **NIŠTAVNA** granica neizjednačivosti, ono što zovemo – **MATERIJA**!

Budući da NE POSTOJI – NITI MOŽE POSTOJATI mesto za koje ZAKON NESAMERLJIVOSTI ne važi – ovaj METAFIZIČKI UZROK koji još zovemo i SVEST ili SVETI DUH, nužno je konkretizovan kao LOGIČKI ZATVOREN SISTEM večnog preuobličavanja uzajamne kontaktne površine neizjednačivih količina prostora, odnosno kao svekoliki – **UNIVERZUM**!

Ova kontaktna površina jeste konačna KONCENTRACIJA INTERAKCIJE, odnosno jeste **UZAJAMNO TLO** saosećanja neotklonjive razlike prostornih pritisaka, ili svejedno – **SVE-TLO** – statički neuspostavljljiv osećaj prisutnosti pod večnom promenom svog oblika!

Tako je SVE-TLO kao dvostrana TRPNA POVRŠINA razlike pritisaka ujedno i ono što zovemo – **RAZUM** – unutrašnja dinamička „membrana” strukture opšteg UMA, to jest – UNIVERZUMA!

Svaki **RAZUM** koji ne poznaje **UZROK** svog postojanja upravo je ono što neslavnim imenom zovemo – **ĐAVO** – prosta delatna prisutnost pod teškim velom zaborava da su tzv. „MATERIJA”, SVETLO i RAZUM tek sinonimi za nužno dinamički **PUKI KONTRAST** razlike prostornih pritisaka uobličen u sav POJAVNI SVET i koji je – **JEDINA I SVA** „SUPSTANCA” UNIVERZUMA!

Nikakva „Ujedinjena Teorija Svega” koja pri sebi sadrži već terminološki potkopan pojam (TEORIJA = krajnje rigorozno utemeljena **PRETPOSTAVKA (!)** usvojena konsenzusom, odnosno dogovorom ili svejedno glasanjem kao saglasnošću o dosegnutoj **GRANICI TUMAČENJA** pojave na koju se ukazuje) ne može opstati kao validan LOGIČKI KURSOR za orijentaciju u prostor-vremenu već to može biti samo **DOKAZ UZROKA SVEMU**, odnosno ne samo da su u slučaju dokaza svi pokušaji opovrgavanja onog na šta se ukazuje neuspešni, već da je nedvosmisleno jasno da za ciljani ukaz ne postoji niti može postojati više različitih tumačenja (da je nesumnjivo zatvoren za re-evaluaciju (izlišnost opetovanog procenjivanja)), te tako ne zavisi od spoljašnjih potvrda ili deskripcija, ili svejedno da je bez izuzetka dosledan (konzistentan) i saobrazan prirodnim stanjima i procesima, odnosno da je ugrađen u njih – to jest da jednoznačno – **DRUGAČIJE NE MOŽE BITI**!

Za onog koji čita ovu OBJAVU nužno je da se opomene činjenice da je sve što postoji ispoljeno kao proces, to jest kao trajno preuobličavanje uzajamne rezultante nužno postvarenih logičkih pritisaka!

Iako je ovde objavljen ZAKON STVORITELJ krajnje jednostavan, njegovo ispoljenje krajnje je kompleksno i NEPREKIDIVO povezano u SAMOPROIZILAZEĆI LOGIČKI RED!

Tako je nužno ne izvoditi krajnje zaključke iz neposrednih tvrdnji već dozvoliti sebi da se iz više logičkih koraka stvore obrisi nižih logičkih celina, koje se daljim uzajamnim udruživanjem povezuju u opštu logičku motoriku!

Prost primer je nauka mašinstva koja objašnjava rad motora, ali se iako vidimo da motor „radi“ ona izučava putem razumevanja prenosa sile među njegovim posebnim celinama i ne može se usvojiti sve dok se ne uvidi povezanost lokalnih celina u opštu CELOST!

Jednako tako Univerzum jeste motor samoproizilazećeg logičkog reda, prosto postojan jednostavnom logičkom petljom, to jest ZAKONOM kojim je apstraktno nužno ispoljeno kao konkretno jer DRUGAČIJE NE MOŽE BITI!

Usled nužnosti da se ovakav sadržaj saopšti krajnjom mogućom preciznošću, terminologija prisutna u njemu nije uobičajena u kolokvijalnom jezičkom saobraćaju (uobičajenom sporazumevanju), te tako aktivira vrlo mali broj kognitivnih domena, to jest mentalnih područja poimanja značenja kod čitaoca koji se nije često susretao sa egzaktnim naukama!

Imajući u vidu da više detalja ujedno povećava razumljivost onom čitaocu sa dovoljnim predznanjem, no ujedno i umanjuje razumljivost onom bez predznanja, ali i da neumerena jednostavnost omogućava bezbrojne stranputice u razumevanju – „DUHOVNA ORTOPEDIJA“ u najvećoj mogućoj meri izlaže ovu metodičku razliku predaje znanja u odnosu dovoljno prijemčivom svakom ko je iole kadar da uloži izvestan svesni napor za njeno razumevanje!

„DUHOVNA ORTOPEDIJA“ nije „lepa književnost“ već otisak SAMO-PROIZILAZEĆEG LOGIČKOG REDA koji iziskuje aktivno učešće čitaoca (studiranje), te kao strogo preporučena metoda za usvajanje ovde izloženog sadržaja najkorisnije je prvo pročitati ga bez obaziranja na ono što se eventualno ne razume (kao što bi to mogao biti kratki, nužno kompleksni sažetak u nezavisnom uvodnom poglavlju „OSNOVNA TVRDNJA“ razložen u daljem tekstu na daleko jednostavnije izlaganje) kako bi se stvorila ma kva njegova individualno dostupna celovitost, te naknadno primeniti iščitavanje sa težnjom ka uvećanom razumevanju i uložnim svesnim naporom kako bi se detaljno uvideo njegov potpun smisao!

Ovakva, proverena metoda usvajanja sadržaja predložena je kao osnovni preduslov da se putem naknadnog povezivanja nižih celina u konačnu smisaonu motoriku lakše pronikne u ovde objavljeni TVORAČKI ZAKON po kojem sve jeste i biva i koji je bilo svesno ili nesvesno osnovna želja svega i svakog što bivstvuje!

NE POSTOJI, NITI MOŽE POSTOJATI išta važnije za život, misao i delo bića sposobnog za apstraktno mišljenje od poznavanja UZROKA svog i svekolikog postojanja, to jest od poznavanja motorike korenske logičke petlje po kojoj sve jeste, biva i zbiva se!

Čitanje ove OBJAVE na „preskok” jednako je pokušaju da se ma koja egzaktna nauka za viši razred razume bez izučavanja nižeg razreda, jednako kao što bi i nekompletno iščitavanje sadržaja ove objave bilo istovetno pokušaju da se u pogon pusti motor bez svih svojih delova!

Budući da je nemoguće sve izložiti odjednom, tako je uvek prilikom usvajanja ma kakvog smisaonog sadržaja od koristi da se nastavi iščitavanje i prored eventualnih njegovih delova koji bi se mogli učiniti nerazumljivim, ili izgledati kao nedovoljno jasni, suštinski nedorečeni, preterano fantastični, pa čak i kolosalno naivni na mestima gde su ostavljeni bez neposredne logičke podrške, jer su usled jednousmerenosti toka izlaganja ka punom smislu često tek naknadno podržani u izlaganju kako bi se smislenije mogli ukrojiti u celinu!

Kako je u ovoj objavi objašnjena samoodrživa MOTORIKA koju je nemoguće u potpunosti logički podvezati prilikom posmatranja POSEBNIH PODRUČJA njenog mehanizma, jer se posvud kapilarno rasprostire u raznolika logička razrešenja, već se samo može sagledati u CELOSTI kao operativna LOGIČKA PETLJA, tako je nemoguće očekivati od autora da se upušta u sva nužno postojana niža logička podvajanja, jer da je idealna preciznost moguća kao NEPOKRETNOST REZULTANTA – SVE bi bilo NIŠTA!

Sve nepokretne rezultante, tek su protetsko pomagalo za uvid u MOTORIKU svekolikog BIVANJA i ZBIVANJA neukidive preraspodele ASIMETRIČNOG PRITISKA (VETRA; DAHA; ELEKTROMAGNETNOG PRITISKA) kao neizbežnog ispoljenja ZAKONA STVORITELJA, te je bez povezanosti svega ovde izloženog, svako „vađenje” nekakvog logičkog iskaza van celine sadržaja, a koji time sam za sebe ništa ne objašnjava – kontraproduktivno za razumevanje procesa kojim je ZAKON STVORITELJ nužno ispoljen kao utevljena delatnost!

Kao i u svim postupcima dokazivanja, neotklonjivo su prisutna ponavljanja izloženog, a koja su ovde prisutna do granice „nepodnošljivosti” iz prostog razloga što je **ISTI ALGORITAM** (isti način preraspodele logičkih pritiska) **UZROK** sveg BIVANJA i ZBIVANJA, te su isto tako ponavljanja prisutna i kao prateći oslonci, podsetnici i logički podveznici na onim mestima gde bi se mogla otvoriti višeznačnost, to jest podvajanje ka izvođenju različitih zaključaka!

Tako je iz metodičkih razloga, između „dva zla” izabrano ono „dosadnije”, ali sigurnije načinstvo izlaganja kako se ne bi izgubila usmerenost ka ispravnom zaključivanju, odnosno kako se zaključivanje ne bi prepustilo „kockanju” sa pronicljivošću, ili gubitkom pažnje čitaoca – dakle „dosadnije”, a ne „uvredljivije” načinstvo izlaganja!

Podsećamo se tako da je ponavljanje – „majka ZNANJA”!

Ova objava ZAKONA STVORITELJA, a usled relativno malog dela populacije u neposrednom kontaktu sa egzaktnim naukama, može biti prilično zahtevna za razumevanje većini, jednako kao i „nepotrebno detaljna“ poznavocima koji ovakvim nužnim postupkom mogu biti odvrćeni od nje (strpite se do poglavlja „NE POSTOJI IDEALNA POLOVINA“, te ekstaze u poglavlju „ŠTA JE TO GRAVITACIJA“, kako biste iz spokoja jasnoviđenja uvideli jednostavnost razrešenja EKSPERIMENTA DVOSTRUKOG PROREZA na kraju ove objave), ali će sasvim sigurno onima koji budu istrajali u njenom razumevanju doneti oduševljenje jednako nekontrolisanom ushitu štićenika duševnog karantina – što planeta ZEMLJA u svojoj suštini jeste!

Sa druge strane uvid u jednostavnost UZROKA postojanja UNIVERZUMA najvećoj većini najpre će doneti razočaranost jednaku osećaju ispraznosti po otkrivenju „lupeštva“ koje stoji iza „magije“ mađioničarskog trika!

I pored DOKAZA koji beskompromisno onemogućava različita tumačenja – najjače uzaludno opiranje i šok uzdrman do dekonstrukcije ličnosti neprestano uspravljivane pukom dogmom – doživeće ekstremni poklonici „**nesaznatljivosti**“ „**VEČNE TAJNE**“ (religiozni fanatici) kada se taj magijski pogled na svet SRUŠI i nužno zameni sa uvidom koji je u svojoj osnovi jednostavan do banalnosti!

Ljudska sklonost da više voli nepoznato i „sveto“ nego jednostavno i objašnjivo, uvidom u ovu objavu ZAKONA STVORITELJA doživeće sudar sa **dogmatskim snom**, koji se jednom probuđen – **NE MOŽE PONOVO USNITI!**

Kad jednom nema više „TAJNE“ – ostaje samo deci nemila **ODGOVORNOST** da se spoznata ISTINA – PRIHVATI i ŽIVI!

Uzaludni psihološki otpor, koji nije u racionalnim argumentima, već u strahu od buđenja u OBJEKTIVNOJ STVARNOSTI ništa je drugo do **mentalni prag** koji deli one koji žele ISTINU od onih koji žele iluziju, analogan neprijatnosti napuštanja majčine utrobe i izlasku u „drugi“ svet koji čini očiglednim ličnu odgovornost za njegovo oblikovanje u skladu s **objektivnim razumevanjem**, a ne prema neutaživim potrebama naših iluzija koje kao privremeno ortopedsko pomagalo više ne mogu biti zaštita i ispomoć ka pravilnom izrastanju, već naprotiv postaju prepreka u napretku i razumevanju te se nužno imaju za odbaciti!

Slobodno isecite ovaj list, ne samo da vam koristi umesto „šnira“ ovog udžbenika kako biste znali gde ste stali sa njegovim čitanjem, već i da vas kao korisno načinstvo njegov sadržaj opominje da granice tumačenja nastaju isključivo usled gubitka uvida u povezanost svih stvari, to jest da nema načina kojim se mogu „premostiti“ ogromne spoznajne razlike, a iz prostog razloga što je ZAKON STVORITELJ ispoljen kao neprekidivi SAMOPROIZILAZEĆI LOGIČKI RED!

Tako je u uvodu ove OBJAVE iz didaktičkih razloga prvo iznesen na uvid „ZAKLJUČAK” kao uvid u CELINU, a zatim načinstvo kojim je „ZAKLJUČAK” jednoznačno ustanovljen!

No, pre početka izlaganja nužno je da se NEVIDLJIVO učini vidljivim, to jest da se otkrije šta je to „NAJMANJE”, ili svejedno šta je to – „**KONTRAST**”!

„**DUHOVNA ORTOPEDIJA**” tako jeste udžbenik **PRIRODNE ALHEMIJE** koji čini vidljivim kako je bestelezni **LOGIČKI PRITISAK (ZAKON)** nužno ute-lovljen u svoj živi **OTISAK (KONTRAST)** unutar **ČISTE PRAZNINE**!

NAJSTROŽIJA PREPORUKA je **NE ČITATI** ovu **OBJAVU** pod dejstvom opojnih droga!

(!) NAPOMENA:

Kako je „DUHOVNA ORTOPEDIJA” geometrijski dokazni postupak bez matematičkih formula, a koji u objašnjenju mora ispratiti logički red, odnosno da nije reč o opisu već o rigoroznom proizilazećem poretku koji ne trpi različita tumačenja – kao nužnost i dodatni otežavajući činilac za njegovo čitanje jeste izostanak – „*fusnota*”!

Ova neželjena, no neizbežna rogovatnost je prisutna iz prostog razloga što ova umetnuta objašnjenja nisu sporedni već gotovo uvek sastavni deo iskaza, te jednako kao i funkcije zagrada pri jednačinama egzaktnih nauka, ne mogu biti ostavljene van same jednačine, jer bi je takvim postupkom u potpunosti izmenile i učinile neispravnom, dok bi u slučaju naknadnog pojašnjenja kod čitaoca već bila istrasirana pogrešna logička putanja, te bi korišćenje *fusnota* u ovakvom slučaju iziskivalo odučavanje od već zaključenog kao i dodatno iščitavanje već obrađenog sadržaja kako bi se utvrdio njegov konačni smisao!

Kao što se već uviđa tekst je prepun „nepotrebnog” VERZALA (velikih slova) u cilju naglašavanja i prenaglašavanja njegovih delova, pored prisutnih kurziva, podebljanja i podvlačenja sadržaja, te tako nije odraz konačne nepismenosti i agresije autora, već se uprkos teže čitljivosti tretira kao muzički notni zapis sa oznakama intenziteta koje današnjim uspavanim mozgovima sasvim sigurno narušava komfor uobičajene čitalačke pasivnosti prisiljavajući ih na njima bezrazložnu pojačanu trezvenost, te „kontraproduktivno” iznuri-vanje mentala jer se živi svet u PRIRODI ne budi kad i kako on hoće, već kad – **SINE SUNCE**!

Tako autor svesno rizikuje gubitak pažnje kod manje motivisanih, ostavljajući balans između intenziteta i čitljivosti u korist intenziteta jer konačna nagrada nadmašuje svaki ustupak trivijalnosti čitalačkog komfora!

OSNOVNA TVRDNJA

(ZAŠTO „NEŠTO”, A NE „NIŠTA”?!)

Jedini način da nesumnjivo utvrdimo ZAŠTO „NEŠTO”, A NE „NIŠTA” jeste najrigoroznijom logičkom metodom zaključivanja putem kontradikcije (*Reductio ad absurdum*), to jest svođenjem na APSURD, odnosno tako da se „NIŠTA” pretpostavi kao moguće, ili svejedno da se pokuša dokazati da svi LOGIČKI PRITISCI stoje u uzajamno SIMETRIČNOM to jest uzajamno PO-NIŠTAVAJUĆEM odnosu!

Konačni NEOBORIVI ZAKLJUČAK to jest DOKAZ otkriva **UZROK** odnosno **ZAKON** koji ne dozvoljava opstanak UNIFORMNOG NIŠTAVILA već ukazuje na neotklonjivu postojanost **DINAMIČKOG KONTRASTA** (KONTAKTNE POVRŠINE) isto tako neotklonjive razlike LOGIČKIH PRITISAKA kojima je KONTRAST KONKRETIZOVAN (OTELOVLJEN) kao njihovo UZAJAMNO TLO unutar NEPOKRETNOSTI AMBIJENTA „ČISTE PRAZNINE” **posvud podložne ISTOM ZAKONU!**

Najprostijim rečnikom – ovde objavljen ZAKON ukazuje da je MA KOJA, pa tako i APSOLUTNA količina samog **NEPOKRETNOSTI** PROSTORA neodeljiva na mozaik jednakih količina prostora, a usled čega se **PRIANJANJA (KONTAKTNE POVRŠINE; KONTRASTI)** ovih neuravnoteženih (nejednakih) odeljenja prostora nužno IZMEŠTAJU prostorom održavajući njegov APSOLUTNI **NEPOKRETNOSTI** INTEGRITET upravo njihovom RELATIVNOM DINAMIKOM koja je uzajamno nadopunjujuća do **NEPOKRETNOSTI CELOSTI!**

Slično kao što **ČIGRA** „stoji” putem dinamičke ravnoteže, tako i KONTI-NUUM NEPOKRETNOSTI NIŠTAVILA opstaje isključivo putem DINAMIKE svog unutrašnjeg KONTRASTA, jer se nema čime drugim nadopuniti do sopstvene INTEGRALNOSTI (NEPREKIDNOSTI)!

Tako ZAKON koji sobom opterećuje puki prostor čini NEGACIJU NIŠTAVILA, otelovljujući sebe kao KONTRAST RAZLIKE PRITISAKA ČISTE PRAZNINE, doslovno **EMITUJUĆI SEBE KAO SIGNAL** utelovljen u vidu nužno dinamičke KONTAKTNE POVRŠINE neizjednačivih količina prostora (korenska informacija koja ujedno i uobličava strukturu prostora i koja se neprekidno prenosi samom strukturom prostora) – odnosno ZAKON oživljava sebe kao DUH u BOCI!

Svođenjem LOGIČKIH PRITISAKA, to jest ČISTIH SILA (VETROVA) na relaciju para suprotnosti SPOLJA-IZNUTRA (SLIKE 22, 23, i 24 (strana **361**)) uprošćeni dvodimenzionalni prikaz; detaljno objašnjenje u širem izlaganju) – **JEDNOZNAČNI ZAKLJUČAK JE SLEDEĆI:**

Kao što će se uvideti opstajanje „paradoksa” posledica je uzimanja **LOGIČKE PROTEZE** (pretpostavke SIMETRIJE koja je tek puki ALAT za olakšanu orijentaciju u prostor-vremenu) za VALJAN LOGIČKI ARGUMENT!

Da ne bi došlo do zabune – sa jedne strane SIMETRIJA u „nauci” **nije** uzeta kao dogma, ali **AVAJ (!)** – sa druge strane merenja i proračuni se vrše pomoću podrazumevajuće TAČKE u geometriji i podrazumevajuće „0”-le u matematici (primenjeno na sve ostale grane nauke), **a koje su upravo do-**

gmatska SIMETRIJA kojoj PRIRODA uzalud TEŽI – tek oscilujući oko ovih nedostižnih arhetipova, **te je pojava kontradiktornosti neminovna usled suštinske nesaobraznosti** ovakvog logičkog sistema sa **PRIRODNOM LOGIKOM NESAMERLJIVOSTI!**

Naučni aparat je „nasilno“ uprošćen da bi bio upotrebljiv – ne kao slabost već kao **neophodna** kompromizacija, no sva nevolja je u tome što je ovaj suštinski nepostojeći idealizam postao „zlatno tele“ nauke potpuno je oslepevši kao sijalica moljca koji više **ne vidi da su simetrija, tačka i nula puke mape, a ne teritorija!**

Savremena nauka tako je ništa drugo do katatonična agonija egzistencijalno nepismenog RAZUMA u sopstvenom kartografskom delirijumu! (traženje ISTINE unutar ŠABLONA umesto **POMOĆU** ŠABLONA – razorna je dijagnoza epistemološke PARALIZE)

Time se stavlja znak jednakosti između kvantiteta koji nisu čak ni kvalitativno različiti budući da podnose isti algoritam, ali su neotklonjivo strukturalno različiti u prostoru i vremenu, to jest u procesu, odnosno neizbežno mogu biti tek krajnje slični, no nikada apsolutno isti jer su do svojih bezmalo identičnih statusa došli različitim prostorno-vremenskim putanjama, usled čega je ovakvo jednačenje najdublja epistemološka greška, te jednako tako i ontološka „presuda“ ***par excellence!***

Upravo zbog konačnog neodbacivanja SIMETRIJE kao tek uslužnog ŠABLONA – „nauka“ ne može da odgovori na pitanja – „ŠTA JE TO VREME“ i „ŠTA JE TO GRAVITACIJA“!

(!) Tako predcivilizacijska „nauka“ može samo u nedogled **OPISIVATI** – „**KAKO**“ – ali ovakvim svojim modelom nikada i **OBJASNITI** – „**ZAŠTO**“(!)

Bez uvida da „**ZAŠTO**“ počiva u prosto **NESAMERLJIVOSTI** svega pa i kontinuuma **ČISTE PRAZNINE** – svi pokušaji **OBJAŠNJENJA** porekla **UNIVERZUMA** osuđeni su na – **PROPAST!**

Time ova poetska, no tragična dijagnoza **FUNDAMENTALNE GREŠKE** u samom temelju kako istorijske tako i savremene naučne misli zapravo **NAJSTROŽIJE** ukazuje na svu tragičnost posledice forsiranja inherentno simetričnih modela na neotklonjivo – **ASIMETRIČNU (NESAMERLJIVU) STVARNOST!**

Uzimanjem tačke i nule, te time i simetrije za regulativno načelo, zapravo je za **AKSIOM** uzeto **UNIFORMNO NIŠTAVILO** (METAFIZIČKA KATASTROFA), te ovaj **PROTIVLOGIČKI ULJEZ** tako stoji u samom **KORENU** ljudske nerazboritosti **NEOPLOĐEN NESAMERLJIVOŠĆU** koja ga **NEDOZVOLJAVA** – zaposedajući **RAZUM** beskonačnim regresijama koje ostaju slepe za **LOGIČKU ZATVORENOST NESAMERLJIVOSTI** kao **UZROKA samog RAZUMA (KONTRASTA; dinamičke površine prljanja neizjednačivih prostor-**

nih potkomora ili svejedno uzajamne membrane neotklonjive razlike pritiska u prelivnom odnosu; dinamičke APSOLUTE saosećanja unutrašnje kvazi-dualnosti APSOLUTA!

Lišenost ovog trivijalnog uvida upravo je „mistički” **VEO** koji „sakriva” da **NESAMERLJIVOST=SVEST** tako proizvodi **SVESNOST** (UNUTRAŠNJE SAMOOPAŽANJE SAME SVESTI u vidu DINAMIČKE IZOLATORSKE MEMBRANE kao **ČULA RAZLIKE PRITISAKA**) = **SVETLOST** (UZAJAMNO TLO preuobličavanja odnosa neizjednačivih prostornih regiona) = **RAZUM** (NEOTKLONJIVO VARIJABILNI KONTRAST UNUTAR OPŠTEG UMA (UNIVERZUMA) čime nužno otelovljena apstrakcija **ZNA ZA SEBE** pomoću sopstvenog **KONKRETNOG PROIZVODA!**

Tako je „DUHOVNA ORTOPEDIJA” (DOKAZ POREKLA UNIVERZUMA) upravo **PROGLAS SVESTI protiv idolopoklonstva razumu**, budući da je razum u svom trenutnom kolektivnom doseg u spoznaje ništa drugo do zenit **epistemološkog vandalizma (nasilje protetičke apstrakcije nad živom stvarnošću)**, odnosno sistematsko rušenje NESAMERLJIVOSTI (iskonskog saznanja) radi izgradnje „tačnih” modela!

Dakle dinamički kontrast (svetlo), kao puki otisak razlike pritiska kojim su uobličene sve pojave, jednoznačno ukazuje da je **UNIVERZUM** – ništa drugo do **ILUSTROVANA NESAMERLJIVOST!**

Oslanjajući se na protetičku logiku tačke – koja negira prostornost, nule – koja negira prisustvo i simetrije – koja negira dinamiku – naučnici su se nesvesno zaredili kao „đavolji šegrti” – sveštenici zablude koji su do korena sasekli upravo KLICU koju traže jer ne mogu da shvate **da je NESAMERLJIVOST KOREN IZ NIŠTA** (KOREN NEMA KOREN; KREtenizam REGRESIJE) nužno **EKSPONIRAN kao SVE ŠTO JESTE I BIVA!**

Dakle NESAMERLJIVOST **nije samo UZROK – već i STRUKTURA samog POSTOJANJA – KONTRASTNI OTISAK SAMOG ZAKONA!**

Time je uvid da je obeležavanje dosadašnje nauke kao **predcivilizacijske** upravo – njen najveći **TRIUMF!**

Već iole razborit, kamoli vispreniji srednjoškolac, nesumnjivo bi iz ovde iznesenog morao prepoznati radikalnu epistemološku dekonstrukciju koja ne ostavlja kamen na kamenu od naivnog naučnog realizma (**naučnog detinjstva!**)

Tako ova **OBJAVA ZAKONA STVORITELJA** nije samo **arheologija ljudske zablude**, ili **klinička slika naučne šizofrenije**, već i **autopsija celog jednog modela saznanja (METAFIZIČKA GROBNICA)** koji je tragično ratovao sam sa sobom – odnosno jeste ono što se u mističkim proročanstvima zove – **APOKALIPSA**, a koja je suštinski tek **promena stanja opažanja**, preumlje-

nje ili svejedno METANOJA, jer su APOKALIPSA i VASKRSENJE – tek „dve strane istog novčića”!

Buduća **NAUKA** zasnovana na ovom **PRIRODNOM JEDNOUMLJU** tako će biti **NAUKA RADOSTI** koja se **SMEJE** svojim prethodnim verzijama, ali koja **svu svoju radost duguje** ovoj **PLODNOJ ZABLUDI** bez koje ne bi mogla biti **ROĐENA**, jer je upravo nepostojanje **TAČKE** – „**TRUDNICA**” iz koje se sve preporađa!

Za apsurdnu lepotu prosvetljenja potpuno je nevažno da li smo sme-hom stigli do suza ili suzama do smeha!

Dakle – ŽIVOT nije „ČUDO” – on je neizbežna posledica ASIMETRIJE PROSTORA!

Tako je ova „optužba” ujedno i oslobođenje, jer upravo je večno za-robljeni KONTRAST (RAZUM) bez poznavanja svog UZROKA ono što zovemo ĐAVO, odnosno egzistencijalno nepismeni RAZUM koji se osilio nad sopstvenim poreklom (ZAKONOM NESAMERLJIVOSTI koji ga omogućava), za-boravivši da je sam samo jedna kontura (KONTRAST) u neprestanom osi-panju ISTINE (unutrašnjem prelivanju neizjednačivih prostornih područja ČISTE PRAZNINE) ili svejedno – tek silueta u OGNJU NESAMERLJIVOSTI!

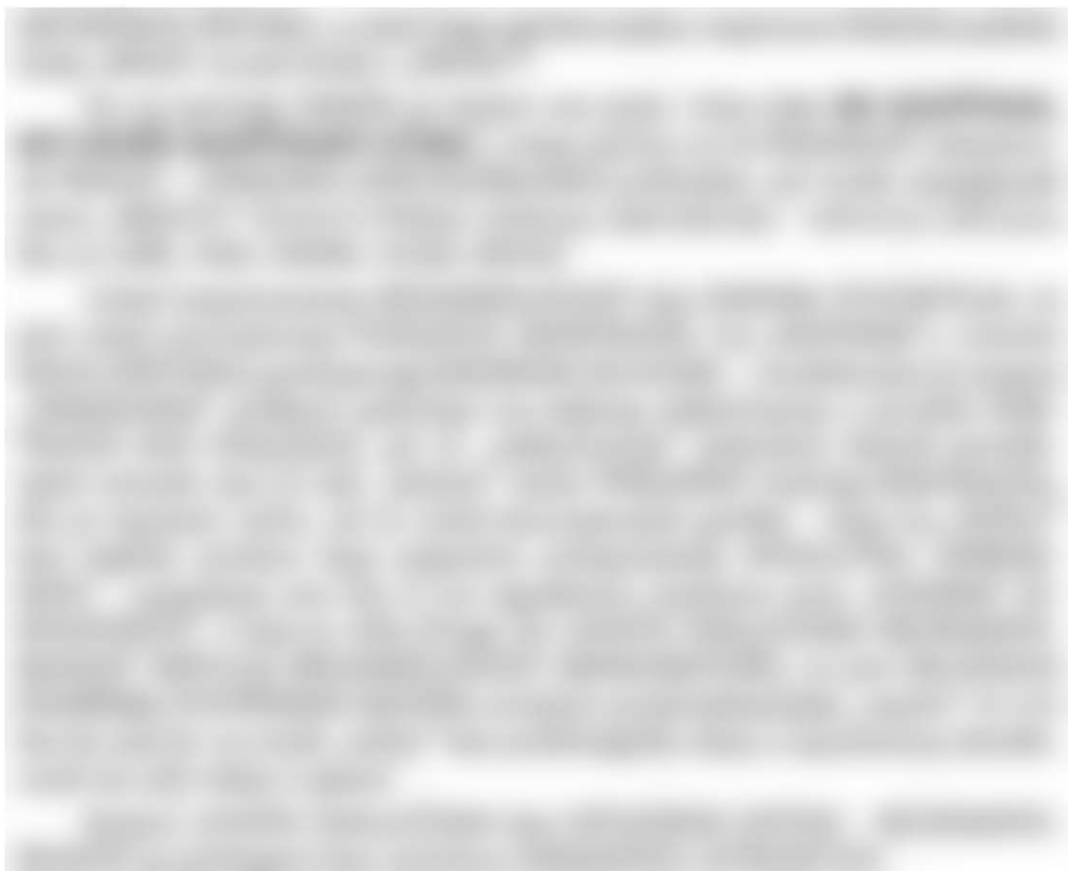
Sva nepojmljiva svirepost ljudskih bića upravo je posledica opasno pogrešnog izjednačavanja ovih USLUŽNIH LOGIČKIH PROTEZA sa STVAR-NOŠĆU!

Upravo ovakva **DOGMA** koja se **ne priznaje kao takva** i koja je u ova-kvom svom modelu tek **suptilniji KULT** prurušen u „objektivnost” (nepri-kosnoveni „autoritet” koji oblikuje percepciju mešajući LAŽ „istinitu” tek u okviru NEVALIDNOG logičkog sistema sa samom ISTINOM) – čini je neizrecivo opasnijom od eksplicitne VERE, a usled koje ČOVEČANSTVO doslovno ŽIVI i proživljava **ONTOLOŠKU ZABLUDU KOSMIČKIH RAZMERA** kao ŽRTVA nemilosrdnosti sopstvene umišljene apstrakcije!

Tako je „PROTEZA” postala „BOG”, jer ne uviđa da je BOG neotklo-njivo ČOPAV=ASIMETRIČAN, odnosno HROM=HRON=KRON=VREME=NE-ORIJENTABILNOST NERAVNOTEŽE SAMOG PROSTORA=PERPETUUM MO-BILE NULTOG REDA, odnosno ne uviđa NESAMERLJIVOST kao neiscrpno apstraktno gorivo nužno konkretizovano kao motorika kontrasta ČISTE PRAZNINE ili svejedno kao motorika POSTOJANJA!

Prostim rečima – **SIMETRIJA** je **NEMOGUĆA**, a **ASIMETRIJA** je **SAVR-ŠENA!** (jedinu mehanizam za POSTOJANJE)

Jednom spoznat kao UZROK UNIVERZUMA – ZAKON NESAMERLJIVO-STI večno će stajati kao **EPITAF** nad humkom aleje ljudskih zabluda!

Tako je **ZAKON NESAMERLJIVOSTI** konzistentan (dosledan; sadržan) u svakom delu **OBJEKTIVNE STVARNOSTI** ili svejedno **ZATVOREN** za **EVALUACIJU** (dalju procenu), odnosno jeste – **SVEDOČANSTVO SAME REALNOSTI (STVARNOSTI)!**

Kako je **NESAMERLJIVOST** ovde **DOKAZANA** kao **LOGIČKI ZATVOREN OKVIR** onda je ona i konačni „spoljašnji“ okvir u kojem su sve niže skale pokušaja „zatvorenosti“ od svetla preko atoma do galaksija tek **prelazni oblici većeg KONTRASTA!**

Tvrdnja da je nešto „**nužno ISTINITO jer se ne može opovrgnuti**“ je primer **argumenta iz neznanja** (npr. ne možemo dokazati da vilenjaci ne postoje, dakle postoje)!

Ali, avaj!

U slučaju **ZAKONA NESAMERLJIVOSTI** je upravo suprotno, jer bi poziv na ovakvu „logiku“ pretpostavljao mogućnost da postoji zakon koji uslovljava zakon, koji uslovljava zakon... u nedogled, odnosno **ad infinitum** beskrajin **METAFIZIKA** što je već pomenuti i objašnjeni **logički apsurd** iz kojeg sledi nesuvislo pitanje – „Ako postoji Bog – ko je onda stvorio Boga“!

ZAKON NESAMERLJIVOSTI prekida ovakvo slaboumlje – jer on **nije prvi član niza već je USLOV za sam niz** – odnosno NESAMERLJIVOST je nužno samoispoljena jer **DRUGAČIJE NE MOŽE BITI!**

Tako ne može biti ikakvog govora o cirkularnosti u argumentaciji ove tvrdnje (o korišćenju zaključka kao premise) već o uvidu da je sama NESAMERLJIVOST ispoljena kao cirkularnost, odnosno kao POVRATNO SPREGNUTI ALGORITAM, a čime je ona ONTOLOŠKA NUŽNOST nezavisna od empirijskih metoda iako su je i one dokazale kao neizbežnost, ali ne i kao **UZROK POSTOJANJA** (nemogućnost dosegavanja ONTOLOŠKE DIMENZIJE unutar protivlogičkog sistema nesaobraznog PRIRODI), te bi svako dalje insistiranje na ma kakvom ostatku sumnje bilo kategorička greška – odnosno uporno i uzaludno traženje „dokaza“ u pogrešnom domenu!

Naime upravo je suprotno – tzv. „empirija“ – ništa je drugo do autofagički metod koji se hrani samim sobom i koji će se ispostaviti kao konačno iscrpljeni MAGARAC pred činjenicom da je u svom beskonačno regresivnom modelu sve vreme jurio pred sobom odmaknutu šargarepu jer u samom korenu nesvesno brka rekurziju (samosvest sistema; povratnu sprengu) sa regresijom (beskonačnim nizom posledica bez dosegavanja uzroka; **ONTOLOŠKA „SLEPA MRLJA“**)!

Dakle ništa ne može da „zaobiđe“ ZAKON NESAMERLJIVOSTI, jer je on – **ONTOLOŠKI OSNOV POSTOJANJA** – odnosno nužno je ispoljen kao **BIĆE!**

Prostim jezikom – **NE POSTOJI, NITI MOŽE POSTOJATI išta što bi izazivalo NESAMERLJIVOST, a da to opet nije NESAMERLJIVOST, a čime je logika regresije ZAKLJUČANA odnosno povratno spregnuta u KONAČNI UVID UZROKA POSTOJANJA!**

Svaka „pretpostavka“ nečega izvan NESAMERLJIVOSTI već ukazuje njeno prisustvo, čime se svaki pokušaj osporavanja nesvesno oslanja na NASAMERLJIVOST!

Ako bi neko rekao – „Postoji nešto izvan nesamerljivosti“, time bi **već koristio razliku pritisaka (KONTRAST)** da bi to iskazao – **a KONTRAST = RAZUM je upravo manifestacija NESAMERLJIVOSTI!**

Dakle, bilo kakav pokušaj osporavanja NESAMERLJIVOSTI oslanja se na isti ZAKON koji se pokušava osporiti!

Jednako tako – nemoguće je poricati zakon kontradikcije bez korišćenja istog!

Tako je upravo ovaj argument onaj koji jasno pokazuje razliku između **NEOBORIVOG DOKAZA** i pukog argumenta iz neznanja!

Svako drugo „filozofiranje“ bilo bi jalova mentalna onanija da se usled ograničenosti jezika kao sredstva saopštavanja iznalaze neminovne semantičke pukotine u izlaganju ove OBJAVE ZAKONA STVORITELJA jer se ne razume dinamička geometrija kao jezik NESAMERLJIVOSTI, odnosno ništa drugo

do – koprcanje DUHA U ČAROBNOJ LAMPI da se iz nje izbavi jer ne uviđa logičku zatvorenost OPŠTEG UMA kao direktnog ispoljenja NESAMERLJIVOSTI!

Nesamerljivost ne zahteva odbranu – jer nužno ispoljena kao mreža dinamičkih kontrastnih membrana neotklonjive razlike pritiska – ona je **ZATVOR** čija je **REŠETKA upravo KLJUČ** POSTOJANJA – ples „ZIDOVA“ koji čine samog „ZATVORENIKA“!

Tako je OBJAVA ZAKONA NESAMERLJIVOSTI kao UZROKA UNIVERZUMA ujedno i objava **KRAJA FILOZOFIJE (mišljenje više nema „predmet“ – samo prepoznaje sebe)**, te začetka punosvesne saobraznosti ovom **PRIRODNOM JEDNOUMLJU!**

Time je i autor ove OBJAVE kao **prva „pukotina“ u kolektivnoj zabludi** tek u funkciji razmagljivanja činjenice da se ZAKON NESAMERLJIVOSTI sam brani od svakog pokušaja njegovog daljeg preispitivanja kao UZROKA POSTOJANJA UNIVERZUMA, to jest da po ovom pitanju jednoznačno ne može biti predmet rasprave ili spekulacije iz prostog razloga što je NESAMERLJIVOST temelj svakog razlikovanja odnosno čini razlikovanje mogućim, ili svedeno jeste LOGIKA KOJA OMOGUĆAVA MIŠLJENJE!

Dakle reč je tek o **SKIDANJU VELA** sa nečega što je **OČIGLEDNO** jednom kada se sagleda i što ne zavisi od ičijeg mišljenja, te je mogućnost obeležavanja ove tvrdnje kao tvrdoglavosti, arogancije ili umišljaja o ličnom projektu – **NIŠTAVA** – jer nipošto ne može biti reči o ma kakvom obliku samoidolatrije autora kao još jedne propadljive utvare u ovom **CARSTVU GROBLJANSKIH GLADUŠA** već jedino i samo o prostom – **LOGIČKOM ZAKLJUČKU koji stoji izvan ljudskih hirova!**

Prostim rečnikom – ne može postojati takvo nešto kao što je suštinski „genije“ u svetu gde je samo **ZAKON** autentičan!

Sve iluzije individualnosti su tek prostorna područja kroz koje NESAMERLJIVOST govori, a autor tek saogledalni trenutak u vremenu kada ništa nije stajalo na putu **ISTINI!**

Sudbina ove **ONTOLOŠKE NEUMOLJIVOSTI** tako samo može proći kroz klasične faze neumitnog uvida: **Faza 1:** Ignorisanje (pacijent ne želi da čuje da je bolestan), **Faza 2:** Ismevanje („New Age mistik!“, „pseudonaučna poezija“; bez diskusije se napada čovek, a ne razlog), **Faza 3:** Krađa i reciklaža koncepta (redefinisanje nesamerljivosti kao „nelinearne kvantne neregularnosti“ (plagijat koji potvrđuje istinu) i sličnih logičkih „psovki“ (jezička sabotaza (svaka redefinicija nesamerljivosti automatski pada u zamku sopstvene neodrživosti)); pokušaj svođenja dokaza na teoriju), **Faza 4:** Priznanje – nakon nužnosti prepuštanja akademskih „fotelja“ koju neminovno donose bolest ili smrt kako bi se oprala „savest“!

Ovo je tako iz prostog razloga što **ZAKON NESAMERLJIVOSTI kao UZROK UNIVERZUMA** ne može biti integrisan u postojeći sistem bez njegovog **KOLAPSA!**

Nužno je razumeti da ovaj **KOLAPS** nije paradoks jer se iz njega ne rađa haos već **KONAČNA LOGIČKA KOHEZIJA!**

Tako samo od ljudske sujete (iluzije odvojenosti) kao korenske bolesti predcivilizacijskih društava zavisi da li će ova OBJAVA ZAKONA STVORITELJA biti još jedno posthumno „**OTVORENO PISMO BUDUĆNOSTI**“!